

ПРОЛЪТЪ ИДЕ

Мила, гиздава, засмѣна
въ свѣтла хубава премѣна
Пролѣтъта ни известява,
че вечъ иде, приближава.

ВЕЛИКДЕНЬ

Вечъ Великдень приближава,
мама все приготвява:
— Козунаци и яйца,
все за васъ сж, мои деца!

Мария Г. Търновска

УМНОТО ОВЧАРЧЕ

(Народна приказка)

Преди много години живѣлъ единъ царъ. Той билъ доста богатъ. Ималъ пълни сандъци съ пари, поставени въ една стая на хубавия дворецъ. Но еднажъ царьтъ забелязалъ, че нѣкой краде отъ паритѣ. Това се повторило много пжти. Повикалъ той всички придворни, разпиталъ ги, но никой нищо не знаелъ. Тогава царьтъ заповѣдалъ да ги затворятъ. Следъ това затворили врати и прозорци, поставили стража да пази, но нищо не помогнало. Кражбата се повтаряла. Разбралъ царьтъ, че придворнитѣ не сж виновни и ги освободилъ. После заповѣдалъ да се разгласи изъ цѣлото царство, че който хване крадеца, ще бжде богато възнаграденъ.

Идвали много безстрашни хора отъ всички краища на голѣмото царство, пазили по една нощъ и на сутринята си отивали посрамени, че не можали да хванатъ крадеца.

Въ едно село имало едно момче овчарче. Като научило то за обещаваната царска награда, взело овчарската си тояга и заминало за столицата.

Явило се овчарчето предъ царя и вмѣсто оржжие поискало единъ овчи мѣхъ и една торба орѣхи. Царьтъ се изсмѣлъ и казалъ:

— Какви юнаци, въоржжени не можаха да заловятъ крадеца, та ти съ този мѣхъ и орѣхи ли ще го заловишъ?

Но момчето настояло на своето и му било дадено всичко. Следъ това поискало да пази вжтре въ стаята, а не като другитѣ вжнъ предъ нея.

Влѣзло то въ стаята при паритѣ, заключило вратата, седнало и зачупило орѣхи, за да не заспи. На съмване, когато всички спѣли, се зачулъ нѣкакъвъ шумъ. Огледа-